

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมป่าไม้. 2552. ภาพถ่ายทางอากาศแสดงพื้นที่ศึกษาตำบลบางกะเจ้าและตำบลบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ และ ภาพแสดงการใช้ประโยชน์ที่ดิน พื้นที่สีเขียวบางกะเจ้า. *ศูนย์จัดการพื้นที่สีเขียวเชิงนิเวศนครเขื่อนขันธ์, กรุงเทพฯ.*
- กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (2544). [ออนไลน์]. ได้จาก: http://www.moac.go.th/download/file_upload/panyud.pdf
- กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม. (2558). คู่มือการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและแผนร่วางคุณภาพสิ่งแวดล้อม. *กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, กรุงเทพฯ.*
- คุณา อธิกรกิจ และ ชวัลลักษณ์. (2557). การสื่อสารเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมและการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาตราสินค้าด้านการท่องเที่ยวไทยเชิงสร้างสรรค์เพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว กลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในฐานะผู้กำหนดนโยบาย. *วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 17(11).*
- จีระ หงส์ลดารมภ์, พิชญ์ภูรี จันทกรมล, วราพร ชูภักดี, เขมิกา ถึงแก้วธนกุล, และ ภัทรพร อันตะริกานนท์. (2558). การปฏิรูปประเทศไทยบนพื้นฐานของทุนแห่งความยั่งยืน. *วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 1(2), 11-20.*
- จริยาวัฒน์ โลหะพุนตระกูล. (2553). การพัฒนาและแก้ไขปัญหาชุมชน ด้วยการจัดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษาตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ. *วารสารทางวิชาการ. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ, กรุงเทพฯ.*
- ชัชพล ทรงสุนทรวงศ์. (2546). การจัดการสิ่งแวดล้อม. *สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.*
- ชำนาญ พูลพังกา. (2543). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้พื้นที่โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริเทือกเขาพระ อำเภอนองบัว จังหวัดนครสวรรค์. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.*
- ดรรชนี เอมพันธุ์. (2549). หลักการนันทนาการและการท่องเที่ยว. Tourism Resources Management. เอกสารประกอบการสอนวิชา 01308511 หลักการนันทนาการและการท่องเที่ยว. *ภาควิชาอนุรักษ์วิทยา คณะวนศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.*
- ทวิ ทองสว่าง และ ทศนีย์ ทองสว่าง. (2523). การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. *สำนักพิมพ์โอเดียนส์ไตร์, กรุงเทพฯ.*

- ฉันทพร วณิชฤทธา. (2550). การจัดการความรู้ในชุมชน. กรณีศึกษาด้านการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนมีส่วนร่วม จังหวัดสมุทรสงคราม. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- นงเยาว์ พรหมประสิทธิ์, ธงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร. (2556). ปัญหาของการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เกาะยอ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา. *มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. จังหวัดสงขลา.*
- นำชัย ทนุผล, ดนุวัตี เพ็งอัน, สุนิลา ทนุผล, โชตก จรุงคนธ์, ทรงศักดิ์ ภู่น้อย และมนัส ศุภลักษณ์. (2543). รายงานการ วิจัยเรื่อง การพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชนบ้านโป่งตำบลป่าไผ่ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่. *มหาวิทยาลัยแม่โจ้. เชียงใหม่.*
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. *ศูนย์วิชาการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร.*
- เบญจา จันท. (2545). แนวทางการพัฒนาตลอดตอนห้วยอำเภอสามพาน จังหวัดนครปฐม ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน. การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระ *ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*
- ประชา อินทร์แก้ว. (2542). ชีวิตกับสิ่งแวดล้อม. *เวิร์ดเวฟเอ็ดดูเคชั่น, กรุงเทพฯ.*
- ปาริชาติ วลัยเสถียร. (2546). รายงานการวิจัยประเมินผลโครงการสนับสนุนศูนย์ฝึกอบรมพัฒนานิคมสร้างตนเองภาคตะวันออกเฉียงเหนือไทย-เนเธอร์แลนด์ (มิถุนายน 2529-มิถุนายน 2531) โครงการส่งเสริมและเผยแพร่งานวิชาการพัฒนาชุมชน. *มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.*
- ปาริชาติ ชื่นวัฒนกุล. (2555). พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ในภูมิภาคตามนโยบาย One Province One Agro-Industrial Product (OPOAI)
- ปิ่นรัชฎ์ กาญจนานันธุ์ติ และกิตติศักดิ์ ธรรมมาภรณ์พิลาศ. (2547). โครงการศึกษาเพื่อการอนุรักษ์และ พัฒนาการท่องเที่ยวทางน้ำในกรุงเทพฯ ชั้นในและบริเวณใกล้เคียง. *สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย กรุงเทพมหานคร.*
- ปิยพร ทาวีกุล. (2544). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษา บ้านไหล่นหิน ตำบลไหล่นหิน อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง. *การค้นคว้าแบบอิสระ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*
- ปิยวรรณ คงประเสริฐ. (2551). การท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่เกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- พจนา สวนศรี. (2546). คู่มือการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน. *โครงการท่องเที่ยวเพื่อชีวิตและธรรมชาติ, กรุงเทพมหานคร.*

- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. สำนักงานทดสอบทางการศึกษาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- พิมพ์ระวี โรจน์รุ่งสัจย์. (2553). หนังสือเรื่องการท่องเที่ยวชุมชน. โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ.
- ไพรัตน์ เดชะรินทร์. (2537). นโยบายและกลวิธีการมีส่วนร่วมของชุมชนในยุทธศาสตร์การพัฒนา. คักดีโส-การพิมพ์, กรุงเทพฯ.
- มัชฌิมา อุดมศิลป์. (2555). แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของ ชุมชนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม. วารสาร วิทย บริการ มหาวิทยาลัย สงขลา นครินทร์/ Academic Services Journal, Prince of Songkla University, 24(4).
- ยุวัฒน์ วุฒิเมธี. (2536). หลักการพัฒนาชุมชนและการพัฒนาชนบท. สำนักพิมพ์ไทยอนุเคราะห์, กรุงเทพฯ.
- รัฐนันท์ พงศ์วิทธิธรร, สรียา พันธุ์ณรงค์, คุณธนา เบี้ยวบรรจง, วิกร จันทรวิโรจน์, & ธนศักดิ์ ต้นดินาคม. (2557). แนวทางการพัฒนาศักยภาพโครงการหลวงปางตะ เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืน. Naresuan University Journal: Science and Technology, 21(1), 107-123.
- วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน. (2531). แนวทางการพัฒนาป่าชุมชนในประเทศไทย. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- วิมลสิริ เหมทานนท์. (2546). การมีส่วนร่วมของชุมชนในกรอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว: ศึกษากรณีชุมชนย่าน บางลำพู. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. ศูนย์ข้อมูลและสารสนเทศ สำนักแผนงานและสารสนเทศ
- ศิริวรรณ ศิลาพัชรนันท์, นิรมล กุลศรีสมบัติ, อังสนา บุญโยภาส, กนก วลีสุธีธรร, ตรีชาติ เล่าแก้วหนู, พงศธร เนตรวิเชียร, และ วีรกิต วงศ์วิชิต. (2551). แผนปฏิบัติการเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในเกาะลันตาจังหวัดกระบี่: รายงานการวิจัยเชิงปฏิบัติการ. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงปางตะ.(2555). โครงการหลวงปางตะ. [ออนไลน์] ได้จาก:
<http://www.kanchanapisek.or>
- สดใส สว่างโครกและคณะ. (2546). โครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อหารูปแบบและแนวทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อย่างยั่งยืนของพื้นที่ป่าดงนาทาม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, กรุงเทพมหานคร.
- สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน). (2552). ข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงปางตะ. เชียงใหม่ : สำนักงานสำนักแผนงานและสารสนเทศสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง.

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. (2544). การศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนา และจัดการ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agrotourism). กรุงเทพฯ: ฝ่ายบริการอุตสาหกรรมและที่ปรึกษา.

สถาบันและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน). (2554). [ออนไลน์] ได้จาก:

<http://www.bangpan.org/thaipat>

สถาบันไทยพัฒน์ มูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2554). [ออนไลน์] ได้จาก:

<http://www.hrdi.or.th/faqs>

สุภาภรณ์ ประสงค์พันธ์ (2556). ทูทางสังคมกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนเชิงสร้างสรรค์: กรณีศึกษา ชาวไทยพวน อ.ปากพลี จ.นครนายก. *วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 16(9).

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2555–2559). (2554). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 11 กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.*

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2549). ทฤษฎีและกลยุทธ์การพัฒนาสังคม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.

สร้อยสุข พงศ์พูล. (2554). แนวทางการเพิ่มพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานคร. *สำนักผังเมือง, กรุงเทพฯ.*

สำนักงานเกษตรประแดง. (2558). พื้นที่ศึกษาดำบลบางกะเจ้าและตำบลบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ. [ออนไลน์]. <http://phrapradaeng.samutprakan.doe.go.th/info2.htm>,

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2550). คู่มือการแปลงแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2550 – 2554 ไปสู่การปฏิบัติ. *กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, กรุงเทพฯ.*

หนึ่งนุช หอมหวาน. (2550). การพัฒนาศักยภาพพื้นที่ร่องสวนผลไม้เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กรณีศึกษา พื้นที่ร่องสวนผลไม้ตำบลบางกะเจ้า อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ. *วารสารสถาปัตยกรรม. ฉบับที่ 2. สถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.*

อภิญา พัดพาดิ. (2543). ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการท่องเที่ยวตลาดน้ำตลิ่งชัน. *วิทยานิพนธ์ปริญญา สังคมศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.*

อุษาวดี พลพิพัฒน์. (2546). การรับรู้ต่อองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ส่งผลต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวของชุมชน กรณีศึกษาชุมชนปวนพู่ จังหวัดเลย. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.*

Reference

- Bartol, Kathryn M. & Martin, David C. (1994). *Management*. 2nd ed. New York : McGraw-Hill, Inc.
- Boonratana, Ramesh. (2010). Community – based tourism in Thailand: The need and justification for an operational definition. *Kasetsart J. (Soc. Sci)* 31: 289.
- Brandon, K. (1993). Basic steps towards encouraging local participation in nature tourism project, pp. 134-152. In K. Cindberg and D.E. Hawkins, eds. *Ecotourism: A Guide for Planners and Managers*. The Ecotourism society North Bennington, Vermont.
- Ceballos-Lascuráin, H. (1996). *Tourism, Ecotourism, and Protected Areas: The State of Nature-based Tourism and the World and Guidelines for its Development*. EUCN, Cambridge, UK.
- Chapin, F. S. (1977). *Research Designate Social Measurement: Social Participation and Social Intelligence*. Longman, New York.
- Edgardo, T. Valenuela. (1998). *People-Centered Sustainable Development*. in Valenuela.
- Edgardo T. (ed.) *People’s Participation and Environmentally Sustainable Development, The Asian NGO Coalition for Agrarian Reform and Rural Development (ANGOC), Indonesia*.
- Kizos, T., & Iosifides, T. (2007). The contradictions of agrotourism development in Greece: evidence from three case studies. *South European Society & Politics*, 12(1), 59-77.
- Pongwirithon, R., & Pakvipas, P. (2013). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชนเผ่าเพื่อความยั่งยืน. *Journal of Community Development Research*, 6(1).
- Rakthai, S., Piputsitee, C., & Pongput, K. (2012). *Ecosystem Services Value of the Phetchaburi River* (Doctoral dissertation, Ph. D. Thesis, Graduate School, Kasetsart University, Bangkok, Thailand).
- Songkhla, T. N., & Somboonsuke, B. (2012). Impact of agro-tourism on local agricultural occupation: A case study of Chang Klang district, southern Thailand.
- World Tourism Organization. (1985). *Tourism Bill of Rights and Tourist Code*. The Sixth General Assembly of WTO, Sofia, Bulgaria.

- World Tourism Organization. (1995). Agenda 21 for the Travel and Tourism Industry: Towards Environmentally Sustainable Development. WTO Publication, London.
- World Tourism Organization. (1997). International Tourism: A Global Perspective. 2nd ed., WTO Publication, Madrid, Spain.
- World Tourism Organization. (1998). Guide for Local Authorities on Development Sustainable Tourism. WTO Publication, Madrid, Spain.
- WTO/UNEP. (1992). Guidelines: Development of National Parks and Protected Areas for Tourism. Prepared with the assistance of IUCN by Jeffrey A. Mc Neely, J. W. Thorsell and Hector Ceballos-Lascurain. World Tourism Organization and United Nations Environment Program. Series Number 13.
- Yamane, T. (1973). Statistics: An Introductory Analysis. 3rd ed., Harper International Edition, Tokyo.